

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010074
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713010074.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.01.2015, v trestnej veci proti obžalovanému H. O., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/20/2013 zo dňa 09.06.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku v r a c i a vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného H. O. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.09.2012 v čase okolo 22.30 hod. v J., na sídlisku X. E., na presne nezistenom mieste po tom, čo vystúpil z osobného motorového vozidla zn. BMW 320, EČV: PP 268CT, čiernej farby, pristúpil k tam nachádzajúcemu sa G. R., nar. XX.XX.XXXX a tohto bez slov chytil za mikinu a pravou päťou ho udrel do ľavého oka, následkom čoho spadol na zem, kde ho priklakol a opakovane ho viackrát päťou udieral do tváre, následne ho zo zeme zodvihol a otvorenou dlaňou ho udrel po ľavej časti tváre, jednou rukou otvoril vozidlo a druhou rukou ho vtlačil a posadil na sedačku spolujazdca vyššie uvedeného vozidla, do vozidla nastúpil a s týmto následne obaja odišli na ul. L. R. v J., kde po zastavení vozidla prikázal G. R. z vozidla vystúpiť a ísť pred ním do obytného bloku na ul. L. R. č. XX v J. a po schodoch až do bytu vľavo na prvom poschodí, pričom potom ako vošli do bytu mu prikázal, aby sa vyzul a sadol si za stôl do kuchyne, kde pred neho položil papier a pero s pokynom, aby napísal mená svojich kamarátov, ktorí boli s ním, po spísaní mien kamarátov na stôl položil notebook a prikázal mu, aby sa prihlásil do siete facebook s tým, aby mu ukázal fotky kamarátov, ktorých mená napísal na papier, čo aj urobil, po tomto mu kázal, aby sa obul, do ruky mu dal vrecko s odpadkami a do druhej ruky vlhkú vreckovku so slovami „touto mi umyješ auto od krvi“, následne z bytu obaja vyšli pred bytovku, kde poškodený vyhodil odpadky do kontajnera a utrel stredovú opierku vo vyššie uvedenom vozidle a po slovách, aby sa mu dňa 13.09.2012 o 16.00 hod. došiel aj s ostatnými kamarátmi ospravedlniť, inak, že si to s ním vybaví, či už za týždeň, alebo za päť rokov, že jemu je to jedno a následne mu dovolil odísť, čím svojím konaním G. R. spôsobil pohmoždenie ľavej tvárovej oblasti a nosa, hematóm ušného bubienka vpravo s dobou liečenia 3 dni.

Uložil mu za to podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, po zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že napriek závažnosti vysokého stupňa spoločenskej nebezpečnosti skutku kladeného za vinu obžalovanému, ktoré našlo svoje odzrkadlenie vo vysokej trestnej sadzbe, orgány činné v trestnom konaní v samotnom prípravnom konaní ani len nestotožnili samotné miesto činu, neodstraňovali rozpory vo výpovediach svedkov, neuskutočnili ani len rekonštrukciu skutku tak, ako ho popísal, či už obvinený, resp. jednotliví svedkovia. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo vyšetrovacím pokusom k prevereniu výpovede jednotlivých svedkov a v konečnom dôsledku neboli stotožnení ďalší svedkovia jednoznačne podľa výpovedí strán na mieste činu v čase incidentu kladeného za vinu obvinenému. Odvolateľ má za to, že takto zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k hrubému porušeniu základných zásad Trestného poriadku tak, ako sú tieto zadané v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por., čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd publikovaného pod č. 209/1992 Z. z., § 2 ods. 4 Tr. por.

Vo vzťahu k samotnému rozsahu vykonaného dokazovania v plnej miere poukazuje odvolateľ na vyjadrenie obhajoby, ktoré je obsahom podania zo dňa 12.05.2014.

V predmetnej trestnej veci je primárnym zaoberať sa hodnovernosťou svedeckej výpovede poškodeného. V tejto súvislosti poukazuje na rozpory medzi jeho výpoveďami, či už v prípravnom konaní, resp. predovšetkým poukazuje na kontext jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. V uvedenom kontexte mali orgány činné v trestnom konaní vyhodnocovať tiež výpovede svedkov počiatku samotného incidentu. Pokiaľ samotný prokurátor v obžalobe konštatuje, že ním popísaným konaním sa obžalovaný mal zmocniť poškodeného proti jeho vôli a tým mu brániť užívať osobnú slobodu a hrozbou ujmy na zdraví si u neho vynucovať poskytnutie plnenia nemajetkovej ujmy, uvedené nemá oporu vo výsledkoch prípravného konania. Nie je zrejmé, ako k uvedenému záveru prokurátor dospel a z čoho vyvodzuje, že práve obžalovaný mal poškodenému hroziť ujmu na zdraví, keď o týchto skutočnostiach sa ani samotný poškodený nikdy nezmieňoval a tieto skutočnosti ani nikdy netvrdil.

Z výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že zo strany obžalovaného nemohlo dôjsť ani ku konaniu spočívajúcemu v tom, aby sa tento zmocnil poškodeného proti jeho vôli. Skôr logickým sa javí tvrdenie obžalovaného, že vo vzťahu k poškodenému použil len a len právnu vyhrážku spočívajúcu v tom, že konanie poškodeného oznámi polícii, pokiaľ mu tento nepovie mená ďalších, ktorí sa zúčastnili útoku na byt obžalovaného.

Vo vzťahu k samotnej kvalifikácii údajne protispoločenského konania obžalovaného zo strany súdu, obhajoba pokladá za potrebné zdôrazniť, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je zrejmé, aby sa obžalovaný mal poškodenému vyhrážať smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu a už vôbec nie je zrejmé, aby u poškodeného vznikla dôvodná obava o svoj život, telesnú integritu a podobne. Poškodený ani v jednej zo svojich výpovedí neuviedol, aby obžalovaný sa mu vyhrážal, aby bol tento vulgárny a podobne. Za vyhrážku jednoznačne nemožno považovať vyjadrenie obžalovaného, v zmysle ktorého pokiaľ mu poškodený nepovie mená ďalších osôb zúčastnených na incidente a tieto sa mu neospravedlnia, celé ich konanie ohlási polícii.

Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že súd vykonaným dokazovaním mal dostatočne objasnený a preukázaný skutkový stav veci, ktorý v plnom rozsahu korešponduje so skutkovým stavom zisteným v prípravnom konaní, a teda v podanej obžalobe. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obžaloby smerovali a boli reakciou na návrhy na doplnenie

dokazovania obhajoby, ktorá žiadala vykonať výsluchy ďalších osôb, ktoré sa zrazu mali na mieste činu nachádzať a to aj napriek tomu, že žiaden z vypočutých svedkov neuvádzal také skutočnosti, že na mieste činu sa mali nachádzať ďalšie osoby, nie to, aby tieto osoby s nimi komunikovali. Obžaloba preto považovala takýto návrh za účelový a žiadala, aby výsluchy týchto osôb boli kontrované s už vypočutými svedkami tak, že by súd k týmto novým skutočnostiam obhajoby dopočul aj týchto už vypočutých svedkov. Súd však aj napriek zamietnutiu návrhov na doplnenie dokazovania mal žalovaný skutok za preukázaný, s čím sa obžaloba v plnom rozsahu stotožňuje.

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku, ako je uvedená v obžalobe, súd v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol svoje právne úvahy týkajúce sa trestného činu vydieračského únosu ako aj dôvody, prečo predmetný skutok zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu nenapĺňa. S úvahami súdu sa nestotožňuje a má za to, že aj toto konanie je možné podradiť pod ust. § 186 Tr. zák.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný bránil pošk. G. R. užívať osobnú slobodu (min. odvtedy, čo ho chytil za mikinu, bil a následne vtlačil do motorového vozidla), ďalej, že nepoužil iba hrozbu ujmy na zdraví, ale už samotné násilie smerujúce voči telesnej integrite pošk. G. R. (poškodenému boli preukázateľne spôsobené zranenia) a to všetko za účelom vynútenia si podania informácie o tom, kto všetko spolu s poškodeným hádzal jablká do jeho okna. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že takéto násilné protiprávne konanie zahrňujúce tak obmedzenie osobnej slobody pošk. G. R., jeho fyzické napadnutie, smerovalo k vynúteniu získania mien všetkých chlapcov, ktorí mali hádzať jablká do okna obžalovaného. Táto skutočnosť bola potvrdená aj následným konaním obžalovaného, kedy poškodeného po násilnom posadení do vozidla zobral k sebe domov a tam ho nútil ukázať na sociálnej sieti požadované mená ostatných osôb. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že k takémuto celému konaniu bol poškodený obžalovaným nútený. Poškodený obžalovaného nepoznal. Nemal by dôvod dobrovoľne s ním nasadnúť do vozidla a ísť vo večerných hodinách k nemu domov, navyše po tom, čo ho obžalovaný fyzicky napadol.

Svojím konaním teda obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 127 ods. 1 Tr. zák.

Súd sa ďalej zaoberal aj možnosťou kvalifikovania konania obžalovaného aj ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorú však nemal vzhľadom na vykonané dokazovanie objektívne a spoľahlivo za preukázanú. Poukázal na to, že bez ohľadu na tvrdenia a obhajobu obžalovaného, nebola preukázaná objektívna stránka tohto trestného činu v podobe takého nútenia poškodeného, k poskytnutiu údajov a mien jeho kamarátov, ktoré by bolo násilím v zmysle ust. § 122 ods. 7 Tr. zák. vo vzťahu k § 189 Tr. zák. a v podobe výlučne neoprávneného konania obžalovaného, teda bez pričinenia samotnej poškodenej osoby, poukazujúc pritom okrem formálneho korektívu aj na korektív materiálny. Ďalej sa však súd bližšie nezaoberal fyzickým napadnutím a násilným vtlačením do auta poškodeného obžalovaným, ktorý svojím konaním sledoval zistenie, v tomto prípade s použitím sily, mien ostatných chlapcov.

S týmto právnym názorom súdu teda nie je možné sa stotožniť a odvolateľ má za to, že odporuje aj samotnému odôvodneniu rozsudku, kedy súd sám konštatuje preukázanie toho, že obžalovaný napadol poškodeného, násilným konaním nútil poškodeného nastúpiť do auta a následne za účelom získania mien jeho kamarátov ho priviezol domov, kde na sociálnej sieti mu poškodený musel tieto mená a týchto kamarátov ukázať. Bolo preukázané, že konanie obžalovaného smerovalo výlučne k zisteniu osôb, ktoré mu hádzali do okna jablká, za týmto účelom aj odišiel z domu a šiel ich hľadať a následne, keď sa mu podarilo chytiť iba poškodeného G. R., tohto nútil, aby mu uviedol mená ostatných kamarátov. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný násilím nútil poškodeného, aby niečo konal.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd v rámci odvolacieho konania zistil, že nové rozhodnutie možno urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol prvostupňovým súdom zistený správne, zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol sám tak, že obžalovaného H. O. uzná vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. so zaradením

do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák.

V prípade, ak odvolací súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe a zistí, že nové rozhodnutie možno urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol prvostupňovým súdom zistený správne, navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol sám tak, že obžalovaného uznal vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V prípade, že odvolací súd v rámci odvolacieho konania zistí, že skutkový stav je potrebné doplniť vykonaním ďalších dôkazov, navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je predčasné. Je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, a preto v dôsledku vykonania ďalších dôkazov je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý popieral spáchanie žalovaného skutku. Uviedol, že po tom, čo mu neznámy chlapci hádzali kamene do okna, chytil jedného z dotýčnych chlapcov, pýtal od neho občiansky preukaz, pretože tvrdenie chlapca o jeho veku 14 rokov sa mu javilo byť nepravdivé a aj preto, že cítil z neho pozitý alkohol. Následne tento chlapca posadil do svojho auta zn. BMW a cestou k jeho bytu sa ho pýtal na mená ostatných kamarátov, ktorí sa pred ním rozutekali s tým, že ak mu hneď mená nepovie, vec pôjde oznámiť polícii. Poškodený mu vtedy povedal, že všetky mená mu povie, a keď prišli do jeho bytu, poškodený na jeho žiadosť mu mená kamarátov napísal do zošita, medzitým G. G. - jeho družka od poškodeného žiadala, aby jej týchto kamarátov ukázal na facebooku, čo poškodený urobil a nato on už cestou späť k autu ho žiadal, aby sa mu títo kamaráti prišli na druhý deň okolo 16.00 hod. ospravedlniť.

Ďalej uviedol, že poškodenému v aute prikázal poutierať z opierky auta krv a že pri odchode z bytu mu do ruky podal aj sáčok s odpadkami s tým, aby ich vyhodil. Obžalovaný poprel, aby poškodenému ublížil, resp. aby mu spôsobil zranenia. Správanie sa poškodeného, ale aj ostatných jeho kamarátov považoval za určitý druh nerozvážnosti, preto na miesto činu ani nevolal políciu a vec neoznamoval, aj keď sa pôvodne domnieval, že chlapci konali na pokyn iných osôb, resp. osoby a v úmysle spôsobiť mu škodu.

Obžalovaný pred súdom uviedol, že nie je pravdou, aby poškodeného nútil k tomu, aby nasadol do jeho auta, resp. sa mu násilím vyhrážal, resp. ho udrel päťou do ľavého oka, aj keď zároveň priznal, že ho hodil na zem a týmto zdôvodňoval vznik zranenia u poškodeného aj o neho samotného. Taktiež poprel, aby poškodeného nútil umývať krv v aute, vyniesť odpadky z bytu a aby ho nútil k tomu, aby mu uviedol mená jeho kamarátov, resp. aby ho násilím donútil opoznať ich cez facebook.

Poškodený G. R. v prípravnom konaní uviedol, že v inkriminovaný deň sa spolu so svojimi kamarátmi H. R., V. Z., F. R., H. L. a J. J. vracali domov cez sídlisko R. E. a prechádzajúc okolo obytného domu obžalovaného niektorý z nich hodil jablko do bytu obžalovaného, načo sa okrem neho všetci rozutekali a že krátko nato, na parkovisku pri predajni Diskont, už na sídlisku X. E., zastavilo vozidlo BMW čiernej farby, z ktorého vystúpil obžalovaný, udrel ho päťou po líci tak, že spadol na zem, kde ho ďalej opakovane bil do hlavy a kričal, že chce vedieť mená ostatných kamarátov a dôvod, prečo to urobili, načo ho zdvihol zo zeme, dovliekol k autu, posadil doň a dovezol až pred jeho obytný dom, prikázal mu vystúpiť z vozidla a vojsť do jeho bytu, kde ho nútil napísať na papier mená ostatných kamarátov a ukázať ich fotky na facebooku. Vychádzajúc z bytu mu obžalovaný dal do ruky sáčok so smetami a mokrú utierku, ktorou musel utrieť opierku sedadla v aute obžalovaného od svojej krvi a obžalovaný mu mal povedať aj to, že na druhý deň sa mu musia prísť všetci jeho kamaráti ospravedlniť „aby to neskončilo horšie“ a čo on neskôr povedal aj kamarátom. Popísal, že konanie obžalovaného sa mu javilo ako nepríčetné, a keď ho neprestala bolieť hlava, išiel na ošetrovanie.

V konaní pred súdom tieto skutočnosti v podstate potvrdil, dodal však, že obžalovaný sa mu slovne nevyhrážal, iba mu tvrdil, že keď sa mu on a jeho kamaráti neospravedlnia, tak to porieši ináč i to, že do okna bytu obžalovaného hodil jablko iba náhodou F. R.. Ďalej uviedol, že krv v aute bola obžalovaného a nie jeho, ako to uvádzal v prípravnom konaní, opätovne však tvrdil, že z obžalovaného mal strach, pretože ten sa podľa neho správal nepríčetne a kričal na neho. Poškodený uviedol, že obžalovaný ho aj upozorňoval na to, že v byte spí jeho malá dcéra a že vyniesť odpadky ho obžalovaný nenútil a rovnako tak to, že ho nenútil ani utierať opierku v jeho aute, dokonca už uvádzal, že obžalovaný ho chcel svojim autom zaviesť domov, čo on odmietol, pretože chcel ísť najprv za kamarátmi a vynadať im za to, že mu nepomohli, resp. povedať im, že sa majú prísť na druhý deň obžalovanému ospravedlniť.

Svedkyňa C. R. - matka poškodeného uvádzala skutočnosti, ktoré sa dozvedela od svojho syna s tým, že uvádzala, že keď došla k jej synovi, obžalovaný ho udrel pästou do tváre, on spadol na zem, kde ho muž opakovane udieral do hlavy a brucha, a prestal ho biť až po upozornení dvoch neznámych osôb, obžalovaný ho potom dotiahol k svojmu autu, posadil doň a odviezol k sebe domov, kde mal napísať mená jeho kamarátov, ukázať ich fotografie na profile Facebooku, vyniesť smeti, vyčistiť interiér auta muža a prísť na druhý deň sa spolu s kamarátmi mužovi ospravedlniť.

Svedkyňa G. G. - v čase skutku družka obžalovaného, potvrdila výpoveď obžalovaného s tým, že poškodený dobrovoľne napísal mená svojich kamarátov, pričom vstúpil do bytu bez násilia zo strany obžalovaného, nevšimla si na poškodenom žiadny strach či obavu, dokonca sa podľa svedkyne poškodený sám po vstupe do bytu vyzul. Svedkyňa sa ten chlapec javil pripitý, cítila z neho alkohol a cigarety, komunikovala s ním však a pýtala sa ho na vek, na školu, ktorú navštevuje i na dôvod hádzania kameňov do ich okna, pričom poškodený jej tvrdil, že boli hádzané jablká, nie kamene a že na papier krstné mená svojich kamarátov napísal sám, bez akéhokoľvek násilia zo strany obžalovaného, dokonca i to, že poškodený sám navrhol, že fotografie svojich kamarátov im ukáže aj na Facebooku.

Svedkyňa uviedla, že keď si všimla na bunde poškodeného krv, pýtala sa ho, či ho obžalovaný zbil, poškodený to poprel a že sám dobrovoľne pomohol jej priateľovi vyniesť sáčky zo smetami, keď odchádzali z bytu, svedkyňa tvrdila, že poškodený vtedy odmietol, aby ho obžalovaný odviezol domov autom.

Z výpovede svedka V. Z. vyplýva, že keď zastavil auto BMW, z tohto vystúpil muž s postavou kulturistu, bol „v amoku“, zľakol sa ho a opätovne ušiel, zakopol pritom a padol na zem, keď sa postavil, videl ako tento muž drží poškodeného za mikinu i to, ako ho jedenkrát pästou udrel do hlavy. Keď za ním došiel poškodený, videl na ňom, že má opuchnutú časť tváre, pôsobil zničené, akoby plakal.

Svedok F. R. popísal, že taktiež videl obžalovaného, ako vystúpil z vozidla BMW, a všimol si, že tento muž udrel pästou do hrude alebo do hlavy už ležiaceho poškodeného. Ďalej uviedol, že keď za ním došiel v tento večer poškodený, mal v tom čase opuchnutú časť tváre a pôsobil vyklepane. Sťažoval sa na bolesť tváre a uviedol, že poškodený sa mu zmienil aj o tom, že v obave a strachu nepovedal priateľke tohto muža, že bol ním pred príchodom do ich bytu zbitý.

Svedok H. L. uviedol, že taktiež videl, ako obžalovaný pästou udrel do tváre a brucha poškodeného.

Obdobne vypovedal aj svedok J. J., ktorý taktiež uviedol, že obžalovaný udrel poškodeného pästou, na čo tento spadol na zem, pričom tento svedok sa zľakol a ušiel. Potvrdil tiež, že poškodený mal opuchnutú ľavú stranu tváre, bol roztrasený.

Obdobne vypovedal aj svedok H. R., ktorý tvrdil, že videl, ako obžalovaný poškodeného udrel pästou do hrude alebo hlavy.

Svedok Z. F. uviedol, že videl, ako obžalovaný vystúpil z vozidla BMW a počul, ako kričí na skupinu chlapcov - pýtal sa ich na to, kto hádzal kamene a že videl aj to, ako obžalovaný chytil poškodeného za mikinu, načo sa obaja potkli a spadli na zem. Vtedy k nim už prišla jeho matka, pýtala sa, čo sa stalo a pomáhala poškodenému zdvihnúť sa zo zeme. Podľa tohto svedka jeho matka chcela vtedy privolať aj políciu, poškodený to však odmietol a prisľúbil, že obžalovanému nadiktuje mená jeho kamarátov, ktorí hádzali jablká, s čím mal obžalovaný súhlasiť pod podmienkou, že musia ísť k nemu domov, pretože

nemá pri sebe ani papier a ani pero. Svedok tvrdil aj to, že poškodený do vozidla obžalovaného nastúpil sám a že ho obžalovaný k tomu nijakým spôsobom nenútil, a aj keď svedok videl na poškodenom prejavy strachu, považoval ich predovšetkým za obavu z toho, že ho jeho kamaráti nechali samého.

Ďalej okresný súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie a psychológie, z ktorého vyplýva, že poškodený netrpí ani netrpel duševnou chorobou ani poruchou, vyšetrením neboli zistené chorobné tendencie k vymýšľaniu, poškodený dokáže prežité udalosti objektívne zreprodukovať so sklonom k bagatelizovaniu vlastného podielu viny, bez výrazných latencií svedčiacich pre zvažovanie odpovedí, čo z psychologického hľadiska znalci hodnotili jeho tvrdenia ako objektívne.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice je zrejmé, že analýzou krvi na bunde poškodeného bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej menom obžalovaného.

Okresný súd ďalej vychádzal z lekárskeho správ, z ktorých vyplýva, že dňa 12.09.2012 bol poškodený napadnutý neznámou osobou a udretý dlaňou do oblasti spánku a ucha, resp. päťou do ľavej časti tváre, čo udával pri jeho ošetrení na centrálnom príjme Nemocnice J., a.s. dňa 13.09.2012 okolo 01.39 hod., resp. pri odbornom vyšetrení na ORL UVN K. a čo korešpondovalo s diagnostickým záverom ošetrujúceho lekára, podľa ktorého poškodený utrpel pohmoždenie pravej spánkovej oblasti a pravej ušnice a pohmoždenie ľavej tvarovej oblasti a nosa, pričom šlo o úraz ľahký s ambulantnou liečbou do 7 dní, bez zistení obmedzení v jeho obvyklom spôsobe života, až na strach z možného opakovania napadnutia a bez práceneschopnosti poškodeného.

Ďalej okresný súd vychádzal aj z listinných dôkazov. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy, ako aj ďalšie dôkazy potom okresný súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci, o ktorom neboli dôvodné pochybnosti a postačoval na jeho rozhodnutie vo veci, bez potreby doplniť dokazovanie o ďalšie relevantné dôkazy, aj keď obhajoba i obžaloba navrhovala vykonať ešte výsluchy svedkov S. J. a J. J., resp. opätovné vypočutie poškodeného a všetkých svedkov s výnimkou G. G., čo súd zamietol.

Následne okresný súd ustálil skutkový stav, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa okresného súdu, ustálený skutkový stav však nezodpovedal právnej kvalifikácii žalovaného skutku tak, ako ho kvalifikovala obžaloba, pretože výsledky dokazovania v žiadnom prípade nemohli viesť a nakoniec aj nevedli súd ku kvalifikácii konania obžalovaného H. O. ako konania naplňujúceho po všetkých stránkach znaky trestného činu kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona/, ktorého sa mal dopustiť tým, že sa zmocnil iného proti jeho vôli a tým mu bránil užívať osobnú slobodu a hrozbou ujmy na zdraví si od neho vynucoval poskytnutie plnenia nemajetkovej povahy /spáchaný na chránenej osobe/.

V ďalšej časti napadnutého rozsudku okresný súd odôvodňoval zmenu právnej kvalifikácie oproti obžalobnému návrhu a hodnotil jednotlivé dôkazy vykonané v štádiu hlavného pojednávania.

Po takýchto úvahách hodnotil konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

V ďalšej časti napadnutého rozsudku sa okresný súd zaoberal aj možnosťou právneho kvalifikovania spáchaného skutku ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a dospel k záveru, že vykonané dokazovanie, bez ohľadu na tvrdenia a obhajobu obžalovaného, objektívne a spoľahlivo nepreukázalo obžalovanému objektívnu stránku tohto trestného činu v podobe takého nútenia poškodeného k poskytnutiu údajov a mien jeho kamarátov a známym, ktoré by bolo násilím v zmysle ustanovenia § 122 ods. 7 Trestného zákona.

Okresný súd potom hodnotil osobu obžalovaného, doterajšie jeho odsúdenia a následne odôvodnil rozhodnutie o uloženom treste.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného a okresného prokurátora, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní dospel k

záveru, že okresný súd na hlavnom pojednávaní nevykonal všetky dôkazy. Neodstraňoval rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkov. V podstate dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní ani nevykonal s odôvodneným postupom podľa § 58 ods. 4 Tr. por.

Podľa § 58 ods. 4 Tr. por. ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica diktovaním predsedom senátu, zapisuje sa podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb. Ak tieto osoby už boli vypočuté spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu, ich výpoveď sa zapíše len v rozsahu odchýlok alebo doplnení k predchádzajúcim výpovediam. Ak výpoveď takej osoby neobsahuje odchýlky a doplnenia k predchádzajúcim výpovediam, v zápisnici sa poznačí len dátum predchádzajúcej výpovede a číslo listov spisu, v ktorom sa nachádza. Predseda senátu však môže v takom prípade súčasne nariadiť aj vyhotovenie zvukového záznamu.

Takýto postup okresného súdu v súvislosti s vykonanými dôkazmi však v danom prípade nebol v súlade so zákonom.

V prvom rade je potrebné poukázať na výpoveď poškodeného G. R.. Tento pri výpovedi v prípravnom konaní zo dňa 13.9.2012 nič neuvádzal o tom, že by malo dôjsť k podkopnutiu Z. zo strany obžalovaného H. O. a to, že obžalovaný ho päťou udrel do ľavého oka, na čo on spadol na zem. Obžalovaný ho priklakol pravou nohou a opakovane ho udieral asi 10-krát do tváre. Keď okoloidúci odišli preč, nevedel poškodený, o akých okoloidúcich išlo, tak ho obžalovaný zdvihol zo zeme a dal mu ľavou rukou facu, držal ho za mikinu a posadil ho do auta.

Pri ďalšej výpovedi z 31.10.2012 však uvádzal, že ho obžalovaný pritiahol pred dvere osobného motorového vozidla a povedal mu, aby si sadol. A keď vystúpili pred bytom, on dobrovoľne išiel do bytu obžalovaného za obžalovaným. Okresný súd tieto rozpory vôbec na hlavnom pojednávaní neodstraňoval a to aj s prihliadnutím na výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, kde v podstate všetky vyššie uvedené skutočnosti popieral. Taktiež nedošlo zo strany okresného súdu k zisťovaniu, o aké okoloidúce osoby sa jedná.

Taktiež svedkyňa C. R., matka poškodeného, vo svojej výpovedi okrem iného uvádzala, že všetky skutočnosti vie od svojho syna. Tam uvádzala, že došlo predtým, ako bol napadnutý jej syn, k podkopnutiu V. Z. zo strany obžalovaného. Túto skutočnosť však jej syn vo svojej výpovedi ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní neuviedol.

Pri výsluchu svedka F. R. taktiež zo strany okresného súdu nedošlo k odstraňovaniu rozporov, kedy tento svedok v prípravnom konaní dňa 13.9.2012 uviedol, že videl, ako sa obžalovaný zahnal päťou na ležiaceho poškodeného, no nevidel, či ho udrel. Pri ďalšej výpovedi z 30.10.2012 však už tento svedok uviedol, že videl, ako obžalovaný poškodeného udrel päťou do hrude.

Taktiež H. R. v prípravnom konaní 13.9.2012 vypovedal, že videl, ako obžalovaný chytil poškodeného za mikinu a hodil ho na zem. Pri ďalšej výpovedi 30.12.2012 uvádzal, že obžalovaný udrel poškodeného do hrude a tento spadol na zem a potom ho ešte udrel 1 až 2-krát do hlavy päťou.

Bude preto potrebné na novom hlavnom pojednávaní opätovne týchto všetkých svedkov vyslúchnuť a odstrániť rozpory v ich výpovediach, v prípravnom konaní, resp. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní postupom v zmysle ustanovenia § ...64 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vyslúchol svedka Z. F., ktorý uviedol, že v tom čase bol prítomný, keď malo dôjsť k stretu medzi obžalovaným a poškodeným, pričom tam bol aj so svojou priateľkou J. J., nar. XX.X.XXXX, ktorá má bývať v J. a následne tam mala prísť aj jeho mama. Napriek tomu, že okrem svedka F. mali byť priamymi svedkami na mieste udalosti aj svedkyňa J. a mama svedka Z. F., okresný súd týchto svedkov, po tom, čo mal zistiť adresy ich pobytu, nevyslúchol na hlavnom pojednávaní.

Bude preto potrebné, aby výsluchom Z. F. bola zistená adresa jeho mamy a táto bola k tvrdeniam svedka F. vyslúchnutá na hlavnom pojednávaní a aby bola zistená zo strany súdu adresa svedkyne J. J., aby táto bola vyslúchnutá taktiež na hlavnom pojednávaní. V prípade nezrovnalostí výpovedí svedka G. R.,

ako aj ostatných svedkov, ktorí boli vylúchnutí a ktorí tvrdia, že videli, ako bol poškodený obžalovaným napadnutý, bola vykonaná aj konfrontácia.

Následne, pokiaľ ani takýmto doplnením dokazovania okresný súd nedospeje k záveru o vine, resp. nevine obžalovaného, bude potrebné zvažovať vykonanie vyšetrovacieho pokusu, resp. rekonštrukcie na mieste, kde malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

Okresný súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vykoná všetky dôkazy tak, ako ich nariadil krajský súd, prípadne vykoná aj ďalšie dôkazy, ktorých vykonanie bude považovať za potrebné, a až následne bude môcť vo veci rozhodnúť, či došlo k spáchaniu skutku zo strany obžalovaného a následne zvažovať aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, ak dospeje k záveru, že tento svojím konaním porušil príslušné ustanovenie Trestného zákona.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.